

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH NA NADCHÁZEJÍCÍ TÝDEN

10. 4. (PO) 7:00 Za + Anežku a Jana Fojtíkovy, rodiče z obou stran a celou rodinu, Ne 104
11. 4. (ÚT) 7:00 Za + rodinu Šerých. 2 bratry, 2 švagry, neteř Aničku a ochranu Boží pro živou rodinu, NL 178
12. 4. (ST) Za + Františku Řehákovou, + manžela, 3 syny, 3 zetě, + řeholního bratra Gerarda, pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu, Ne 53
13. 4. (ČT) ZELENÝ ČTVRTEK
14. 4. (PÁ) VELKÝ PÁTEK
15. 4. (SO) BÍLÁ SOBOTA
16. 4. (NE) 7:30 ZA VĚŘÍCÍ Z NEDAŠOVA
9:00 ZA MLÁDEŽ Z NEDAŠOVA
10:30 Za + Václava Zichu (1. výročí úmrtí) a ochranu Panny Marie pro živou rodinu, NL 85

OZNAMY: Květná neděle

1. Dnes odpoledne ve 14.00 hod. jste všichni srdečně zváni na křížovou cestu.
2. Velikonoční zpověď v naší farnosti bude zítra v pondělí 10. 4. od 9.00 - 12.00 hod. a odpoledne od 13.30 - 17.00 hod. Kdo by chtěl přijmout svaté přijímání v den zpovědi, bude se podávat v 10.30 a v 11.45 hod. a také odpoledne v 15.00 a v 16.30 hod.
3. V pondělí a v úterý budou mše svaté ráno v 7.00 hod.
4. V úterý v 16.00 hod. bude v našem kostele generální úklid.
5. Srdečně Pán Bůh zaplať za úklid kostela skupině z Nedašové Lhoty. Příští týden bude uklízet 4. skupina z Nedašova.
6. Během posledního týdne jsme na opravu kostela vybrali 15 000 Kč, všem Pán Bůh zaplať. Srdečně Pán Bůh zaplať za dar na kostel ve výši 2 000 Kč od ročníku 1956.
7. Obřady Velikonočního Tridua začnou na ZELENÝ ČTVRTEK v 18.00, na VELKÝ PÁTEK v 18.00, na BÍLOU SOBOTU v 19.00 hod. U hrobu Pána Ježíše bude sbírka na Boží hrob v Jeruzalémě.
8. Příští neděli bude sbírka na kněžský seminář v Olomouci.
9. Srdečně zveme na již druhé VEČERY PRO MANŽELE. První večer se uskuteční 22. 4. v 19.00 hod. na hasičské zbrojnici v Nedašově. Přihlásit se můžete v zákristii nebo na tel. č. 731 713 238.

+++++

„Udělejte si dnes pět, deset minut, sedněte si a přemýšlejte o svých dějinách, požehnaní i bídě, o všem, o milostech i hříších, o všem. A pozorujte tam věrnost Boha, který zůstal věrným svojí smlouvě a příslibu, který dal Abrahámovi, zůstal věrným spáse, kterou slíbil ve svém Synu Ježíši. Jsem si jist, že uprostřed možná nehezkyh věcí – protože je ve svém životě všichni máme – objevíme krásu Boží lásky, krásu Jeho milosrdenství, krásu naděje. A jsem si jist, že všichni budeme naplnění radostí.“
(papež František)

ZÁVRŠSKÝ FARNÍČEK

6. neděle postní - Květná neděle

9.duben 2017

Ježíš na kříži (Mt 27,33-54)

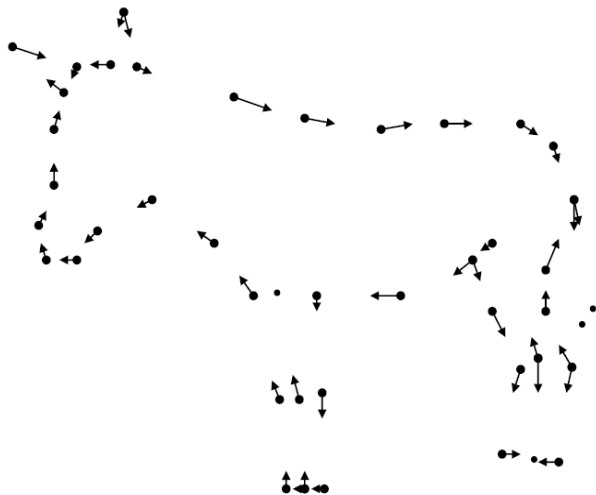
Před kamenným křížem u cyklostezky je lavička, odpočívá tu na jarním sluníčku skupinka cyklistů. Malá holčička si kříž zvědavě prohlíží. Má na tetu a strýce, se kterými je na výletě, spoustu otázek. Pomůžeš jim odpovídat? "Teto, kdo tam toho pána dal? A proč tam musí viset?" A to nemohl odejít pryč? Proč mu nikdo nepomohl? Copak neměl kamarády?" A je tam ještě pořád? Teta se strýcem se docela zapotili, než na otázky odpověděli. Poslouchali je totiž i ostatní kolem. Jenom málo lidí vědělo, proč Pán Ježíš umřel na kříži. Ale holčičce to vrtalo hlavou. Už nasedli na kolo a ona se ptala dál. "Proč je kříž tady u nás u cesty, když Ježíš umřel v daleké zemi?" "Kdo ho tu postavil?" "A to je stejný Ježíš, jak byl v tom kostele, co jsme tam nakoukli?" "Proč tam ti lidé chodí?" A jak se tam ten Ježíš v neděli dostane, když už umřel?"

Venku bylo před Velikonocemi přece jen ještě dost chladno, a tak krátký cyklovýlet končil u hrníčku teplého čaje a zákusku v malé cukrárně. Kříž tu nikde není, ale holčička objevila za jedním obrázkem zastrčenou větvíčku s kočičkami. Přesně takovou, jakou měli před polednem lidé u kostela, kde projížděli. Co myslíš, na co se teď zeptala?

Dnes je Květná neděle. "Kočičky" nosíme do kostela k posvěcení proto, že chceme patřit k lidem, kteří vítali Pána Ježíše. Přijel slavit Velikonoce do Jeruzaléma. Lidé se radovali, ale on věděl, jak ten týden skončí. Ty už to víš také. Tři nejdůležitější dny, které v něm slavíme, jsou Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílá sobota. Je moc důležité dobře znát všechno, co Pán Ježíš udělal, abychom s ním mohli být kamarádi. A je taky moc důležité si dobře pamatovat a připomínat to, co musel vydržet před svou smrtí na kříži, abychom mu uměli děkovat. Víš co je to křížová cesta? Bez Ježíše a bez jeho smrti na kříži by se žádný člověk nedostal do nebe. Pán Ježíš si přeje, abychom měli pořád radost, stejnou jako měli všichni v průvodu na Květnou neděli. Chválili Boha a volali: „Hosana!" na každé mši svaté. Právě dnes jsi slyšel v, co se stalo, když Pán Ježíš zemřel. To nebylo jen tak obyčejné odpoledne. Už ve 12 hodin - v poledne - se zatmělo sluníčko. Víš co to je? A ve tři odpoledne Pán Ježíš zemřel. V té chvíli se začala celá země otřásat a v ulicích se objevili živí lidé, kteří už dávno zemřeli. Byli vzkříšeni, smrt je musela propustit, protože jí to Bůh nařídil. Zlí lidé se báli. Ale jiní uvěřili, že Ježíš byl Boží syn.

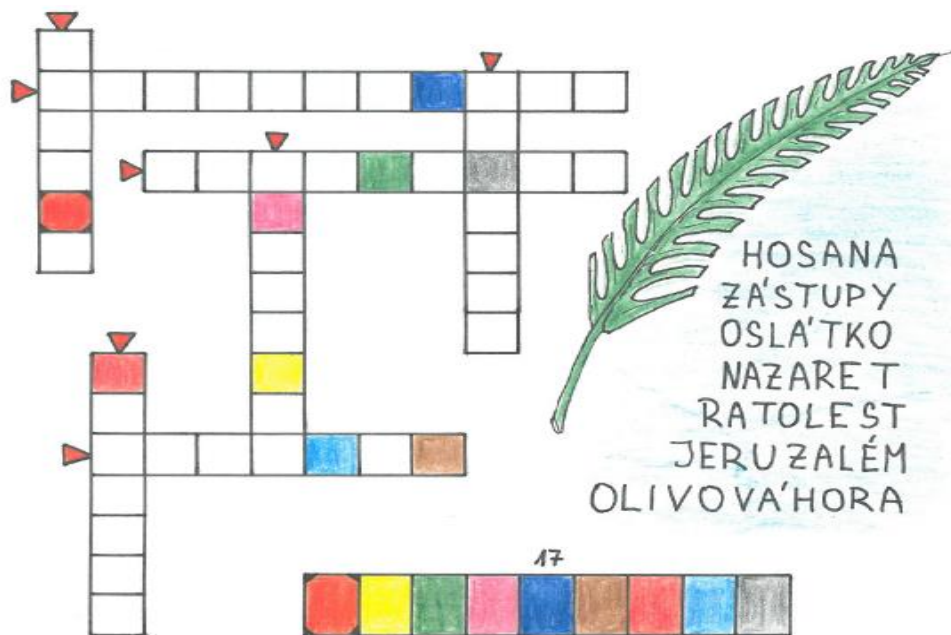
**Na Golgotě stojí kříž, kdo je na něm, dobře víš
Bolest i smrt vytrpěl, protože tě v nebi chtěl.**

Na jakém zvířátku jel Pán Ježíš do Jeruzaléma? Spoj jednotlivé body podle šipek a zjistíš, jak toto zvířátko vypadá. Můžeš mu domalovat ještě hřivu a oči.

POSTNÍ SOUTĚŽ - 6. část

Jako poslední jsme pro vás připravili KRIS-KROS. Doplníte do políček slova týkající se dnešní Květné neděle. Barevně vyznačená písmenka tvoří poslední slovo naší velké postní tajenky.

Řešení zapíšete do soutěžního archu, který jste obdrželi v kostele na první neděli postní. Pokud soutěžní arch nemáte, můžete si ho najít na stránkách farnosti - www.farnostnedasov.cz. Vyluštěnou tajenku přineste do kostela na Velikonoční neděli. Losování proběhne na Velikonoční pondělí.

PRO DOSPĚLÉ

Je pokorný a přichází na oslátku (Angelo Scarano)

Je pokorný, přichází na oslátku. Pokorou se nevyznačuje pouze Ježíšův vstup do Jeruzaléma: spíš bychom měli říct, že tento příjezd předznamenává nastávající události, které ho přivedly k největšímu dnu lidského ponížení, dnu fyzickému a psychickému. Všimněme si však, proč je Kristus pokorný: protože přichází. Ke komu, ne-li k člověku? Proto je pokorný, aby mohl k člověku přistoupit. Mohl by se přiblížit s leskem Boží moci? Mohl, ale člověka by od sebe vzdálil, naplnil by ho úzkostí a děsem (vzpomeňme si na zjevení na Sinaji, jak lid stížen strachem z té hrůzy vzbuzující podívané řekl Mojžíšovi: nechceme slyšet Boží hlas, mluv k nám ty). Kristus ví, že jiná cesta k člověku nevede. A protože ho chce přivést k sobě, nezbyvá mu nic jiného, než přicházet "oděn ne šatem královským, ale služebnickým". Jen tak ho získá a vlastně zachrání, spasí. Proto cesta spásy je zároveň cestou ponížení, snížení k člověku.

Pokora projevená při příchodu do Svatého města byla jen stínem ponížení při výslechu, bičování, potupení, ukřižování. Ježíš se nechal ponížovat víc a víc, a tak se stále víc snižoval k člověku. Proto ono pokořování dopustil. Neodporoval, nepřivolal na obranu legie andělů: mohl, ale chtěl raději "být s člověkem", než drtit ho silou své moci. Nepřišel utlačovat, ale zachránit. Nepřišel, aby vládl jako samojedinec, ale aby byl služebníkem blízko člověka. Velmi taktně a prostě se k němu pomalu přibližuje. Nejprve na obyčejném oslátku. Pak v podobě obyčejného chleba a vína při poslední večeři. Posléze jako potupený, cti zbavený při bičování. Poplíván, jako kdyby byl člověkem nižší rasy ... A konečně přichází "jako nic" na kříži: kříž vzbuzoval u Římanů tak velký odpor a hrůzu, že se toto označení, jak říká Cicero, ani nesmělo vyslovit. A u židů byl kříž znamením kletby, vyloučení od Boha, od společenství Izraele. Kristus se stal ničím, zločincem ... aby se mohl přiblížit k těm nejposlednějším, k lidem na okraji.

Takového Krista se nemusíme bát, i kdybychom byli největšími zlotřilci...

Kristovo jednání se od té doby nezměnilo. I dnes se od nás nechává klidně ponížovat, nechává si líbit, že pohrdáme jeho evangeliem. Že jsme vůči jeho slovu neteční. Že ho ponížujeme tím, že nevěříme v jeho moc. Nechává se potupit tím, že si raději volíme jiné priority a hodnoty než jeho samotného. Nechává se zahanbit tím, že ho nepouštíme do svého domova, do svých vztahů, ale raději ho necháme čekat venku, mimo naše město, podobně jako tehdy, kdy byl vyveden za město a ukřižován, vyloučen ze středu Izraele. A on to klidně snáší. Nezvedá hlas, nepřichází k nám s legiemi andělů, ale "na oslátku".

Marné by však bylo, že k nám sestoupil, kdybychom nesestoupili k němu i my. Z čeho sestoupili? Z trůnu své soběstačnosti, nezávislosti na Kristu. On sestoupil ... sestoupíme i my?

1. Dovolují Bohu, aby mi otevíral sluch k slyšení jeho slova? Nezdráhám se poslouchat a poslechnout? Jsem ochotný "něco zaplatit" za věrnost Božímu slovu?
2. Z jakých pohnutek sloužím v církvi? Kvůli seberealizaci, uznání, slávě?
3. Dokážu vidět, jak se Kristus ke mně poníží v různých "podobách"?

Nebojte se!

Moc Kristova kříže a vzkříšení je větší než veškeré zlo, z něhož by člověk mohl a musel mít strach.

(Jan Pavel II.)